

Hylli i Dritës

Ubi Spiritus Domini, ibi libertas.

(II. ad Cor. III. 17).

1. Lum i forti...	Fq. 329
2. Të pertrëmt e rregullimit shoqner	„ 336
3. Kriza dhe tregtija e jashtme e Shqipnis	„ 349
4. Pergjegjsi n' edukatë e tager edukate	„ 357
5. Emzot Lazer Mjedja †	„ 364
6. Prej Letratyre botnore — II. Në Mungade	„ 376
7. Lahuta Shqyptare	„ 382
8. Vajtim	„ 385
9. Pellasgë e Hellenë	„ 390
10. Piktura e shiut	„ 401
11. Urti e burri ndër banorë të Cemtit	„ 405
12. Lajme rrokull Shqypnis	„ 411
13. Lajme rrokull botës	„ 412
14. Bibljografi	„ 415
15. Quo Vadis...? — Pj. II. — 20-21	„ 153

Ky numer ká 104 faqe : : :

*Drejtimi man tagrin mí çdo artikull, qi botohet në ket të
Perkohshme, tue ndalue njiherit edhe çdo rishtypje a perkthim.*

Lum i forti

Të kishe dorë t' a rrotulloj marë natyren, të depertoj në vëmen e sajë e t' a shoh pá perde çashtjen mâ të kaperthyemen : mshehtsín e jetës ! Me të dhanun të shpirtit, siellem kahë nana natyrë, e, me eshtat të mendes e të zëmers i perbehem të m'a çilë at liber të mrekullueshem, kû, me mjeshtri të pashoqe, gjinden të shkrueme e të ravizueme tansija e kafshvet me tansín e arsyevet ! Due të dij, se kû e ká tharmin tanë ajo levizje, qi tue nisë prej thermije mâ të vogel ke s' ve, e der nder gjire të hapsís ke s' shkon mâ, më bindë e më mrekullon, kahë, fillim e marim, më tfaqet, sá e madhnueshme aq e pakuptueshme. Por ndeshi.

Në ket ndeshje të fuqishme, sá i fuqishem ásht shpirti, sá e papershkueshme ásht natyra, zëmrohëm edhe mâ teper, kahë shob se natyra, më njenen ânë më mlon e disi më pshtjellë nder ndryshime të veta të pacak, e më tjetren ânë, njiherit, më paraqitet me mâ të fjeshten njisi. Siellem e pves : Levizja e ndryshimi a ásht natyra vetë, a por natyra levizë e ndryshon ? E gjëjë se natyra â fuqi, fuqija ásht forcë, forca â ngallnim. E qe më çilet perdja e shoh në natyrë dý lamije të hapta dér në pamarim, por edhe të kunderta, der në pakuptim : *prishje e ngallnim*; kjo ásht rrjedhja e natyrshme nder kafshë : *corruptio unius, generatio alterius*.

Fuqít, shoqe me shoqe perpiqen, ndeshen edhe perplasen ; shuhen, por edhe shtohen ; bjerrin, por edhe fitojn ; prishen, por edhe ngallnojn : kënë e dukë, pasivi e aktivi, janë dý ftyrët e së njajtes natyrë, e cilla, harmonike në mjes të ndryshimevet, e rregullueme në mjes të shrrregullimevet, perherë ngallnon nper mjet të fuqivet.

Uflla e fortë then ênen, mâji then gurin, termeku

